

Parter i hovedsagerne

Sagsøgere: Christopher Sturgeon, Gabriel Sturgeon, Alana Sturgeon (sag C-402/07), Stefan Böck, Cornelia Lepuschitz (sag C-432/07)

Sagsøgte: Condor Flugdienst GmbH (sag C-402/07), Air France SA (sag C-432/07)

Sagernes genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof, Handelsgericht Wien — fortolkning af artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EFT L 46, s. 1) — flyvning påbegyndt meget senere end den oprindeligt planlagte flyafgang — sondringen mellem »forsinkelse« og »aflysning«

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra l), artikel 5 og 6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en forsinket flyafgang, uanset varigheden af forsinkelsen, herunder hvis der er tale om en lang forsinkelse, ikke kan anses for aflyst, når den gennemføres i overensstemmelse med luftfartsselskabets oprindelige planlægning.
- 2) Artikel 5, 6 og 7 i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at passagerer på forsinkede flyafgange kan sidestilles med passagerer på aflyste flyafgange i forhold til anvendelsen af retten til kompensation, og de kan således påberåbe sig kompensationsretten i forordningens artikel 7, når de som følge af en forsinket flyafgang lider et tab af tid på tre timer eller mere, dvs. når de ankommer til deres endelige bestemmelsessted tre timer eller mere efter det ankomsttidspunkt, som oprindeligt er planlagt af luftfartsselskabet. En sådan forsinkelse giver imidlertid ikke passagererne ret til en kompensation, hvis luftfartsselskabet kan godtgøre, at den lange forsinkelse skyldtes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet, dvs. omstændigheder, som ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol.
- 3) Artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at en teknisk fejl ved et luftfartøj, som medfører aflysning eller en forsinkelse af en flyafgang, ikke er omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder« i denne bestemmelses forstand,

medmindre fejlen skyldes begivenheder, der på grund af fejlens karakter eller oprindelse ikke er et led i det berørte luftfartsselskabs sædvanlige aktivitetsudøvelse og ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-540/07) (¹)

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF — EØS-aftalens artikel 31 og 40 — direkte beskatning — kildebeskatning af udgående udbytte — fradrag i det land, hvor udbyttedtageren har hjemsted, i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst)

(2010/C 24/07)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og A. Aresu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved R. Adam, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 56 EF og EØS-aftalens artikel 40 — beskatningsordning, der er mere byrdefuld for udbytte udloppet til selskaber, som er hjemmehørende i andre medlemsstater og EØS-stater, end den der finder anvendelse på »indenlandsk« udbytte

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56, stk. 1, EF, idet den undergiver udbytte udloppet til selskaber, der er etableret i andre medlemsstater, en mindre gunstig beskatningsordning end den, som finder anvendelse på udbytte udloppet til hjemmehørende selskaber.
- 2) I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.
- 3) Den Italienske Republik betaler tre fjerdedele af sagens omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler den resterende fjerdedel.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.